

være den, at de i Reglen skulle meddeles gratis og kun undtagelsesviis skulle betales; Meningen kan kun være, at disse Bevillinger under særegne Omstændigheder kunne meddeles gratis. Man har derefter i Indenrigsministeriet opstillet bestemte Regler, hvorefter man gaaer frem. Man tager nemlig Hensyn til Laanenes Størrelse, til Giendommenes Størrelse og endelig til de paagældende Laansøgers pecuniære Stilling, og i Reglen har man ikke givet Bevillingerne gratis uden i de Tilfælde, hvor enten Laanene selv eller Giendommenes Størrelse have været overordentlig ringe, eller hvor vedkommende Personer have været i meget trykkede Omstændigheder, saaledes at selv det ringeste Gebyr maatte anses for en Byrde for dem. Gebyret for disse Bevillinger er i § 2 af Loven af 16de April 1855 begrænset til fra 2 Rd. til 16 Rd., idet Reglen er den, at Bevillingen betales med $\frac{1}{2}$ pCt. af Laanets Størrelse, dog ikke under 2 Rd. og ikke over 16 Rd., og det bliver saaledes selv for de største Laan paa 50,000, 60,000, 70,000, ja 100,000 Rd. ikke mere end 16 Rd., medens der ikke selv for de mindste Laan betales mindre end 2 Rd. For et Laan f. Ex. paa 50 Rd. til $4\frac{1}{2}$ pCt. skal der for Bevillingen betales 2 Rd., istedetfor at der efter den almindelige Beregning af $\frac{1}{2}$ pCt. kun skulde betales 3 Mk., og dette er ganske vist en Ubillighed, men den er begrundet i Loven. For de smaa Laans Vedkommende kan det derfor være rigtigt at give Bevillingerne gratis, men der er ingen Grund til at renoncere paa Gebyret for de store Laan. — Naar de ærede Medlemmer foreslaae at nedsætte Departementsportlerne eller med andre Ord, Gebyrerne for disse Bevillinger med 22,000 Rd., medens de i afvigte Aar have udgjort 29,980 Rd. — altsaa paa det Nærmeste 30,000 Rd. — er vel Meningen dermed, at man skal renoncere paa Betalingerne for de allerfleste af disse Bevillinger, men jeg seer virkelig ikke, at der er nogen Grund dertil, og jeg kan derfor ikke imødekomme de ærede Forslagsstillere i deres Forslangende om at forandre den Fremgangsmaade, der hidtil er brugt i denne Henseende. Saa længe jeg er Indenrigsminister, og den paa-

gældende Lov bestaaer uforandret, vil jeg følge den samme Fremgangsmaade, der hidtil har været fulgt. Der er under Nr. 4 stillet et Endringsforslag til § 6 om til Indretning af Post- og Telegraphlocaler paa Hjørring Jernbanestation at bevilge 13,200 Rd., hvilket Beløb Udvalget foreslaaer nedsat til 10,000 Rd. Til hvad Finantsministeren herom har anført, skal jeg tilføie, at da Finantsministeren bestemte sig til at ville have et Locale for Post- og Telegraphvæsenet i Hjørring Jernbanestation og opgav Tanken om paa Jernbanens Grund at opføre en særegen Bygning for disse Indretninger, henvendte jeg mig strax til de vedkommende Entreprenører og opgav dem Størrelsen af de Localer, der bleve forlangte, idet jeg opfordrede dem til at gjøre et Tilbud om, for hvilket Beløb de vilde foretage den nødvendige Forandring i Stationsbygningen ved Hjørring. Der er tidligere afsluttet en Overenskomst med Entreprenørerne om for et vist Beløb at opføre en Hovedbygning paa Hjørring Station, og de have nu erklæret, at de ikke kunne udvide denne Bygning saaledes, at den kan omfatte de her omhandlede Localer for et mindre Beløb end 13,200 Rd. Sagen har i den aller sidste Tid været Gjenstand for gjentagen Forhandling med Entreprenørerne, men de have ikke fraveget deres tidligere Fordringer, ja de have endogsaa gjort til Betingelse for at kunne vebstaae dette Tilbud, at de fik Resolution inden Udgangen af Marts. Dette vil jo nu ikke kunne skee, men jeg antager forøvrigt, at en ganske kort Tids Overskridelse ikke vil forhindre Afslutningen af en saadan Overenskomst, idet Entreprenørerne i nogle Dage maae kunne udlætte at afslutte Contracter om Leverancer af Materialier, hvilken Afslutning de have paaskudt som Grund for, at de maatte have Resolutionen inden den nævnte Tid. Jeg tror ikke, at det vil være muligt for mig at faae et billigere Tilbud, end jeg har faaet, og naar altsaa det Beløb, der er forlangt af Finantsministeren, bliver nægtet eller nedsat, nødes man til at opføre en selvstændig Bygning for Post- og Telegraphvæsenet ved Jernbanestationen, idet der er forbundet saa store Fordele ved at have disse Indretninger der,